

Ontzegelen

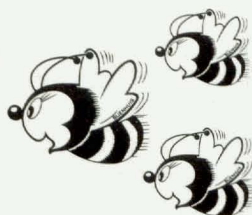
200

Het voorjaar liet te wensen over, maar dat werd door de zomer ruimschoots goedge maakt. Het gevolg was dat mijn vrouw na het eerste slingeren van de raten 35 kilo kon gaan inpotten en bij de tweede keer de honderd kilo werd overschreden. Dat was iets te veel om alleen op te knappen en wie o wie is er op dat soort momenten de 'Jan met de Veel te Korte Achternaam'? Juist! Gezeten aan de hoek van de tafel op een tot dijhoogte opgeschroefde pianokruk moest er ontzegeld gaan worden met een soort uit de kluiten gewassen kam die mij sterk deed denken aan de ouderwetse luizenkam. Begin jaren vijftig werd ons uit dertien leden bestaande gezin geplaagd door hordes luizen die nagenoeg onuitroeibaar leken. Elke ochtend voor het ontbijt werd er een krant op de tafel uitgespreid waarboven wij met gebogen hoofd plaats moesten nemen waarna Moe de vervaarlijk glimmende vlooiengkam ter hand nam en zij de scherpe punten razendsnel door de toen nog weelderige haardossen joeg. Erna volgde een enorm getik, wat veel weg had van een hagelbui die met windkracht tien de ruiten bewerkte. Enorme aantallen luizen vielen op de krant die direct werden geëlimineerd met de duimnagel van Pa en enkele gretige broers en zusters, waardoor de krant veranderde in een tapijt van zwarte letters door-drenkt met verse bloedspatten. Toen begreep ik waar het woord 'bloedverwanten' vandaan kwam. Alle kinderen ondergingen deze behandeling dagelijks, omdat luizen zich razendsnel kunnen voortplanten. Door Pa en Moe werd deze plaag als een soort schande ervaren, want we mochten er met vriendjes absoluut niet over spreken. Goed, met een gelijksoortige kam stak ik nu rechts van het raam in de honing en liet het monster geleidelijk naar links glijden zonder deze te bewegen. Aanvankelijk lukte dat niet best met als gevolg dat ik met de kam regelmatig uitschoot en de vlijmscherpe punten met een vaart in mijn linkerpols verdwenen, een hele serie kleine gaatjes achterlatend. Geconcentreerde straaltjes bloed spoten van links naar rechts over de bak waarin de waszegeltjes lagen te glimmen. Mijn vrouw vond dit een vreselijke aanblik en wond daar geen doekjes om, maar een verbandje. Daarna verliep het procédé naar wens en golfde ik met de kam langzaam met het patroon, dat de bijen hadden bepaald, mee. Het resultaat was een kambrede, 30 centimeter lange slappe dekseltjesreep, die als een geplette paling in de bak zakte. Onze eigen slinger bleef in de schuur,

omdat daar slechts drie ramen in kunnen en dat ding met de hand bediend moet worden. Dat zou betekenen dat we voor dit aantal ramen zo'n twee weken continu zouden moeten slingeren! Een geleende gemotoriseerde slinger bood uitkomst. Twaalf ramen kon dat ding behappen en het motortje deed het werk! Fantastisch! Ik was als een kind zo blij dat ik het slingeren niet zelf, maar door deze wondermachine kon laten doen. Toen mijn vrouw even later de huissleutel niet kon vinden en ik moest toegeven deze het laatst te hebben gebruikt, had ze in dit geval gelijk toen ze me verweet: 'jij laat ook álles slingeren!'

advertentie

IMKERSSHOP 'HET BIJENHUIS'

Een imker met verstand
wordt bij Het Bijenhuis vaste klant

Voor snelle bestelservice

tel 0317 422 733

fax 0317 424 180

e-mail bijenhuis@vbbn.nl

Grintweg 273

6704 AP Wageningen

online winkelen bij www.vbvn.nl